

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové, soudkyně JUDr. Evy Lukotkové a soudce Mgr. Petra Sedláka, v právní věci žalobce: **M. M.**, proti žalovanému: **Statutární město Brno**, se sídlem Dominikánské nám. 1, Brno, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou včas podanou u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu ze dne 18.12.2013 a navrhl soudu, aby rozhodl, že pokyn o odtahu vozidla Chevrolet Kalos SPZ X, číslo odtahu 037522 provedený strážníkem Městské Policie Brno, I.Č. 0893 dne 18.12.2013 byl nezákonný. V žalobě uvedl, že byl proveden odtah jeho vozidla z důvodu překážky provozu na pozemní komunikaci, což žalobce odmítá a popírá s tím, že jím zaparkované vozidlo ničemu nebránilo a nemohlo ohrozit bezpečnost a plynulost provozu na pozemní komunikaci.

Na daném místě vedle přechodu pro chodce se parkuje běžně a důvod odtahu považuje žalobce za nepřipadný. Pokyn strážní městské policie, který o odtahu rozhodl, považuje žalobce za nesprávný a nezákonný, protože nebyla splněna podmínka pro odtah, takže pokyn strážníka hodnotí žalobce jako svévolný projev libovůle, když v jiných případech vozidla ze stejného místa odtažena nebyla. I kdyby se ve věci mělo jednat o přestupek nebo jiný správní delikt ve věci porušení zákazu stání ve vzdálenosti kratší než 5 m před přechodem pro chodce, nezakládalo by toto porušení právo na odtah vozidla podle § 45 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů, přičemž mohlo být užito mírnějšího prostředku.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že osobní motorové vozidlo značky Chevrolet, registrační značky X bylo dne 18.12.2013 zaparkováno ve vzdálenosti 0,48 m před přechodem pro chodce, čímž nebyla dodržena bezpečnostní vzdálenost před přechodem pro chodce, nejméně 5 m před ním. Žalobce porušil zákon o pozemních komunikacích v ustanovení § 27 odst. 1 písm. c), § 45 odst. 1 a spáchal dopravní přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) citovaného zákona. Ponecháním vozidla žalobce nastolil nebezpečnou dopravní situaci vytvořením překážky v provozu na pozemních komunikacích podle § 2 písm. ee) citovaného zákona, při které mohl ohrozit bezpečnost provozu na pozemní komunikaci ztížením výhledu pro chodce přecházející po přechodu i ztížením výhledu pro řidiče motorových či nemotorových vozidel a jízdních kol zde projíždějících a zkrácením doby možné nutné reakce. Proto bylo na pokyn strážníka městské policie rozhodnuto o odstranění vozidla z pozemní komunikace. K odtahu vozidla došlo ze zákonných důvodů, oprávněně a v souladu se zákonem, proto žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Žalobce v replice reagoval na vyjádření žalovaného, uvedl, že pro danou věc není podstatné, jestli se dopustil přestupku, nýbrž jestli bylo auto překážkou provozu a v souvislosti s tím, zcela odmítá závěr žalovaného, že zaparkováním svého vozu na konci parkoviště, půl metru od přechodu, nastolil nebezpečnou dopravní situaci vytvořením překážky v provozu na pozemních komunikacích, při kterém mohl ohrozit bezpečnost provozu. Za absurdní považuje úvahu, že by vozidlo Chevrolet mohlo ztížit někomu výhled. Ve věci nebylo strážníkem přihlíženo ke konkrétním okolnostem případu, podle přesvědčení žalobce bylo hlavním cílem odtažení vozu. Na jiných místech je bezpečnost provozu ohrožena podstatně více, odtah však nehrozí a běžně se zde parkuje. O námitkách žalobce proti pokynu strážníka nebylo jednáno, k pokynu se mohl vyjádřit pouze při vyzvednutí svého auta. Ve věci nebylo vydáno žádné rozhodnutí. V případě podání civilní žaloby naplnění částky za odtah již nemůže uplatnit námitky nezákonnosti pokynu strážníka.

Žaloba není důvodná.

Smyslem a účelem zákona o provozu na pozemních komunikacích je především stanovit základní pravidla pro zabezpečení ochrany veřejného účelu, kterým je provoz na pozemních komunikacích. Meritum dané věci zakládá ustanovení § 45 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož je-li překážkou provozu na pozemní komunikaci vozidlo, rozhoduje o jeho odstranění policista nebo strážník obecní policie, přičemž vozidlo se odstraní na náklad jeho provozovatele. Ustanovení § 45 odst. 1 koncipuje objektivní

odpovědnost toho, kdo způsobil překážku provozu na pozemních komunikacích tak, že stanovuje tomuto subjektu povinnost překážku neprodleně odstranit a neučiní-li tak, povinnost uhradit náklady na její odstranění vlastníku pozemní komunikace. Ustanovení § 45 odst. 4 tohoto zákona je ustanovením speciálním, které určuje subjekty oprávněné k vydání příkazu k nucenému odtahu vozidla. Důvodem pokynu k nucenému odtahu vozidla může být jak porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, tak také ochrana veřejného zájmu na průjezdnosti pozemní komunikace bez ohledu na zavinění. Pro aplikaci ustanovení § 45 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích přitom není rozhodné, zda provozovatel spáchal přestupek či správní delikt nebo zda převáží veřejný zájem na průjezdnosti pozemní komunikace, protože toto ustanovení zakládá odpovědnostní vztah na principu odpovědnosti objektivní. Strážník Městské Policie v Brně je oprávněn rozhodnout o odstranění vozidla, které tvoří překážku provozu na pozemní komunikaci, a to podle zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, která je orgánem obce, který plní mimo jiné i úkoly stanovené zákonem v oblasti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. V rozsahu svých zákonných oprávnění (ale též povinností) činí strážník městské policie opatření směřující k dodržování právních předpisů. Pravomoc příslušníka městské policie rozhodnout o odstranění vozidla z pozemní komunikace, pokud toto vozidlo tvoří překážku v provozu na pozemní komunikaci, tak plyne přímo ze zákona o obecní policii. V dané věci plyne důvod rozhodnutí strážníka městské policie o odtahu z Protokolu o odtažení motorového vozidla, z něhož jednoznačně vyplývá, že důvodem odtahu byla skutečnost, že vozidlo je překážkou provozu na pozemní komunikaci. Z vyjádření žalobce zachyceného v zápisu o podaném vysvětlení ze dne 19.12.2013 plyne, že „S přestupkem nesouhlasím. Auto ničemu nebránilo a neměl jsem kde zaparkovat“.

Podle § 27 odst. 1 písm. c) citovaného zákona řidič nesmí zastavit a stát na přechodu pro chodce nebo na přejezdu pro cyklisty a ve vzdálenosti kratší než 5 metrů před nimi. Skutečnost, že takto zákonem vymezená vzdálenost nebyla při parkování žalobcem dodržena, nezpochybňuje ani sám žalobce. Žalobce se dle petitu žaloby domáhá vydání rozsudku o určení, že pokyn strážníka Městské Policie v Brně byl nezákonný. Jakkoli je žalobce subjektivně přesvědčen, že jím zaparkované vozidlo netvořilo překážku provozu na pozemní komunikaci, a že nebyl dán důvod k vydání pokynu strážníka Městské policie Brno k odtažení vozidla, soud jeho tvrzení o nezákonném zásahu nemohl přisvědčit. Při posouzení důvodnosti žalobcem uplatněné argumentace o nezákonném pokynu strážníka Městské Policie Brno vyšel soud právě ze shora citovaného ustanovení § 45 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, přičemž vzhledem k jeho dikci nemůže obstát námitka žalobce, že na stejném místě se parkuje běžně, ani námitka, že žalobce neměl kde zaparkovat. Pokud žalobce argumentoval tím, že mělo být užito technického prostředku (botička) neobstojí ani tento argument. Smyslem užití technického prostředku je zabránit v odjezdu vozidla, ale o takovou situaci se v daném případě nejednalo a jednat ani z povahy věci nemohlo, jestliže vozidlo tvořilo překážku provozu na pozemní komunikaci. Bylo by naopak v rozporu se zákonem, pokud by byl užit technický prostředek tam, kde vozidlo tvoří překážku provozu na pozemní komunikaci. Žalobcem požadovaný postup by byl v rozporu s ustanovením § 17a odst. 4 písm. a) zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, které výslovně vylučuje užití technického prostředku v případech, kdy vozidlo tvoří překážku provozu na pozemních komunikacích. Jestliže ustanovení § 27 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu stanoví, že řidič nesmí zastavit a stát na přechodu pro chodce nebo na přejezdu pro cyklisty a ve vzdálenosti kratší

než 5 metrů před nimi, přičemž v dané věci bylo nepochybně zjištěno a žalobcem nebylo zpochybněno, že vozidlo bylo zaparkováno ve vzdálenosti 0,48 metrů před přechodem pro chodce, nelze přisvědčit argumentu, že pokyn k odtažení vozidla z důvodu překážky provozu na pozemních komunikacích provedený strážníkem Městské Policie Brno byl nezákonný. Byl to naopak žalobce, který jednal v rozporu se zákonem stanovenými povinnostmi provozovatele vozidla.

Vzhledem ke shora uvedenému soud uzavřel, že pokyn strážníka městské policie k odtažení vozidla nelze hodnotit jako pokyn nezákonný, jak je tvrzeno v žalobě, ale naopak byl učiněn zcela v souladu se zákonem o silničním provozu a v rámci pravomocí plynoucích ze zákona o obecní policii. Se žalobcem uplatněnou argumentací se soud neztotožnil, a protože neshledal důvod k označení zásahu žalovaného jako zásahu nezákonného nebo rozporného s právními předpisy, jak se žalobce domáhal, nezbylo než žalobu v souladu s ustanovením § 87 odst. 3 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítnout. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, poté, kdy účastníci řízení s takovým postupem vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá, úspěšnému žalovanému pak žádné náklady nad rámec jeho jinak běžné administrativní činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. prosince 2014

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu